



Politička organizacija građana "Naša stranka"

Branilaca Sarajeva 5/1, 71 000 Sarajevo

Telefon: 033 408 888; Fax: 033 408 881

E-mail: nasastranka@nasastranka.ba

Web: www.nasastranka.ba

Broj: _____/19
Sarajevo, 26.03.2019.

Skupština Kantona Sarajevo
Zastupnica Neira Dizdarević
Naša stranka

**BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNA I HERCEGOVINA
KANTON SARAJEVO
SKUPŠTINA KANTONA SARAJEVO
MINISTARSTVO ZA OBRAZOVANJE, NAUKU I MLADE KS
n/r predsjedavajući Elmedin Konaković**

PREDMET: ZASTUPNIČKA INICIJATIVA

Poštovani,

na osnovu članova 106. i 213. Poslovnika Skupštine Kantona Sarajevo („Službene novine Kantona Sarajevo - Drugi novi prečišćeni tekst br.: 41/12, 15/13, 47/13, 47/15 i 48/16) upućujem zastupničko pitanje \ inicijativu Ministarstvu za obrazovanje, nauku i mlade KS:

Da li je Ministarstvo ikada revidiralo nastavne planove i programe za djecu sa poteškoćama u razvoju, u kontekstu kršenja Zakona o zabrani diskriminacije?

Ukoliko nije, pokrećem zastupničku inicijativu da se isto uradi u što kraćem roku.

Obrazloženje

Iako je u posljednjih nekoliko godina inkluzija, kad se govori o obrazovanju djece sa poteškoćama, jedna od najučestalijih riječi, stvarno stanje je daleko od željenog. Ne može se negirati "crno na bijelo" u obrazovnim propisima koji su trenutno na snazi.

Ukoliko analiziramo važeće nastavne planove i programe za devetogodišnju osnovnu školu, uključujući nastavne planove i programe za djecu sa intelektualnim i razvojnim poteškoćama, grupisane na dva nivoa: osnovni, za djecu sa težim intelektualnim i razvojnim teškoćama i napredni, za djecu sa blažim poteškoćama, evidentno je da su djeca sa poteškoćama značajno "zakinuta" u odnosu na djecu tipičnog razvoja te dobijaju i do 24% manje vremena unutar školskog sistema od njihovih vršnjaka koji se razvijaju tipično.

Ovakva situacija se može pripisati dosadašnjem medicinskom, ili tzv. defektološkom pristupu u obrazovanju djece sa poteškoćama, gdje je težište na rehabilitaciji i eventualnoj integraciji, a ne razvoju ukupnog potencijala djeteta i inkluziji u društvo, dok se prilagodba programa uglavnom svodi na redukciju sadržaja i vremena provedenog u radu. Nauka je utvrdila da je za kontinuirani napredak u razvoju djece sa poteškoćama neophodno minimalno 5 sati direktnog rada i stimulacije dnevno, tj. 25 sati sedmično, što znači da naša djeca sa poteškoćama dobivaju, u prosjeku, malo više od pola ovog minimuma pa ne čudi što je njihovo dalje uključivanje u zajednicu tako sporadično.

Osim normi vremena provedenog u radu s djecom koje pod hitno treba promijeniti, veliko pitanje je i sadržaj programa, jer za veliki broj djece sa poteškoćama jedino rad po individualnom obrazovnom planu i programu ima smisla. Ograničavanjem sadržaja nastavljaju se pružati sadržaji koji za razvoj konkretnog djeteta ne moraju biti relevantni, a s druge strane se možda uskraćuju oni za koje dijete ima potencijal. Iako se pravo djece na individualni program pominje u novom Zakonu o osnovnom obrazovanju, u praksi se ne realizuje, između ostalog i zbog toga što ne postoji set propisa koji bi podržao i omogućio njegovo sprovođenje, te transparentnost i odgovornost za napredak djece.

Prema Zakonu o zabrani diskriminacije, navedena odstupanja ukazuju na kršenje Člana 2. ovog Zakona.

Što se srednjeg obrazovanja tiče, zbog nedovoljno podataka nije bilo moguće napraviti sličnu analizu, ali na osnovu izvještaja roditelja, stanje je moguće i mnogo teže od osnovnog obrazovanja. Zbog toga bih također u inicijativu uključila i analizu uključenosti djece s poteškoćama u srednje obrazovanje, uporedbu nastavnih planova i programa, te adekvatne mjere usklađivanja sa Zakonom o zabrani diskriminacije.

Molim da se u odgovoru svaka razlika u dužini trajanja vremena provedenog u školi argumentuje sa preporukama i navodima iz relevantne i savremene nauke.

S poštovanjem,

Neira Dizdarević

Zastupnica Naše stranke u Skupštini Kantona Sarajevo